

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Reverendis Patribus ac Tratribus Carmelitis Excalceatis, Qui in deserto
sancti Ioseph, vulgariter Batvecas nuncupato, in Hispania commorantur,
aliisq[ue] Ordinis nostri Eremitis, In D. N. Iesv ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

VENERABILIS PATRIS
THOMÆ à JESU
CARMELITÆ DISCALCEATI,
DE CONTEMPLATIONE DIVINA
LIBRI SEX.

Reverendis Patribus ac Fratribus
CARMELITIS EXCALCEATIS,
Qui in deserto sancti IOSEPH, vulgariter BEATVECAS
nuncupato, in HISPANIA commorantur, alijsq. Ordini vestri
EREMITIS,

IN D. N. IESU CHRISTO SALVTEM ET OMNE
BONVM.

QVÆ inter vos aliquando didici, quæque septem fere
annorum curriculo, quo sanctæ vestræ conversationis
particeps factus sum, docui, ea nunc ad clariorem sty-
lum redacta, & in meliorem ordinem digesta, RR. VV. in
libens offero, factum sacrum in sacram solitudinis ac san-
ctitatis matricem, in qua primitus conceptus est, refusu-
rus. Quibus enim sublimis illa ac divinæ theoriæ, seu
contemplationis tractatio potiori titulo debebatur, quam
illis, qui ab hominum consortio remoti, diu noctuque
iugi orationis ac mortificationis studio incumbentes, Angelorum more puros ac
defæcatos mentis oculos in divina cælestiaque desigunt? Hic quippe præcipuus
instituti vestri scopus est, in quem toti collimatis, in quem omnes animi conatus
affectusque dirigitis. Nam (ut rectè D. Basiliius *lib. De laude vitæ solit.*) *Vita*
hec, cælestis doctrina schola est, divinarum artium disciplina; illic Deus est totum quod di-
scitur. Quid sanè aliud sunt artes istæ divinæ cælestisque doctrinæ (de quibus
hic Basiliius) quam illæ quæ discuntur, vel (ut clariùs loquar) quas DEVS mi-
sericorditer infundere solet charioribus suis discipulis, qui in hac orationis & mor-
tificationis schola se gnaviter, studiosèque exercent, qui ab exterioribus subdu-
cti, atque à dispersionibus congregati (juxta magni Dionysii sententiam) ad divi-
num contemplationis radium mentem convertunt? Talibus profectò ad cæle-
stis theoriæ apicem sic conantibus, dextram porrigit adjutricem benignissimus
DEVS, mentem illorum per nobilissimum sapientiæ donum misericorditer illu-
strando, prout asserit Isaias cap. 58. *Requiem, inquit, dabit tibi Dominus, & im-*
plebit splendoribus animam tuam. Quid certè aliud exercitia omnia, quæ in cæ-
lesti ista divinæ solitudinis palæstra discuntur, respiciunt? quid aliud profecto
habent, quam purum hunc animæ splendorem, splendidamque puritatem?
Hoc diserte inter alios tradit Joannes Cassianus Collat. 1. cap. 4. *Fini qui-*
dem, ait, nostræ professionis, ut diximus, regnum Dei, seu regnum celorum est; de-
stinatio verò nostra, id est orationis, puritas est cordis, sine qua ad illum finem im-
possibile est quempiam pervenire. In hac ergo destinatione figentes nostræ directioni
obtus,

obtusius, velut ad certam lineam cursum rectissimum dirigimus. ita ille. Ad hanc cordis puritatem, tanquam finem, consequitur purus ac clarus DEI intuitus, quantus in hac vita mortali haberi potest: tunc anima passionibus mortua, supernorumque charismatum rore fecunda, ad altissimum divinæ majestatis conspectum evehitur.

Porro, si vita solitaria (ex communi SS. Patrum doctrina) est perfectiorum status; necessarium quoque est, Eremitarum seu solitudinem colentium exercitia sublimiora esse ac perfectiora, quam eorum, qui vitam cœnobicam, communemque sectantur. Hoc breviter docuit Cassiodorus lib. 8. De instit. Monachorum. Solitudo, inquit, novis emendatis moribus contemplationem purissimam reservare, & intuitu sincerissimo spiritualium sacramentorum scientiam revelare. Hæc ille.

Et hæc quidem præcipue rationes sunt, quæ me moverunt, ut istos de divina contemplatione Libros inscriberem & dedicarem omnibus, qui in sancta nostra Religione vitam Eremiticam profitentur: speciatim tamen vobis, inter quos felicissimo illo septennio, quo gratia divina me tam sanctæ societatis ac solitudinis cultorem fecit, paucos inveni, quibus DEVS sublimem hanc infusæ & supernaturalis contemplationis gratiam non communicaverit. Et in DEI Opt. Max. benignitate, cujus manus numquam est abbreviata, confido, quod idem alii Eremi vestræ Prælati ac spirituales magistri in posterum experimento deprehendent. Quocirca omnes vos humiliter rogo, ut Librum hunc ea sinceritate, affectuque recipiatis, quo eum ipse offero; alium de oratione infusæ & supernaturali Tractatum, cujus hic, qui de divina contemplatione inscribitur, nobilior pars est, propediem in lucem daturus. Illud autem à vobis enixè peto, ut fratris ac minimi servi vestri, in orationibus & sacrificiis meminisse dignemini. Datum Bruxellæ, in Conventu nostro S. MARIÆ Virginis, XXI. Martii, anno à partu Virgineo M. DC. XIX.

RR. VV.

Humilis in Christo servus

F. Thomas à Iesu

PRÆ